

og uundværlige allierede, Socialdemokraterne. Vi have set det jydsk Socialdemokrati erklære, at den højttærede Ministers Udtalelser have vist, hvilken dyb og uoverstigelig Afgrund der er mellem Socialdemokraternes og de Radikales militære Opfattelse. Det er vist i høj Grad ønskeligt at faa Klarhed derover. Det kan heller ikke gaa at sige et til en Tid og et andet til en anden Tid; det kan ikke gaa at vise to Ansigter med forskellige Udtryk overfor Befolkningen. Det kan mindst af alt gaa for et Ministerium, der har præsenteret sig selv som det sidste Hold af Mænd her i Landet, som Offentligheden vilde kunne have nogen Tillid til. Ja, jeg ved godt, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som er en klog og forudseende Mand, straks tog et lille Forbehold overfor det, idet han sagde: Det sidste Hold af ikke socialdemokratiske Mænd. Det ærede og meget forstandige Medlem vidste nok, at der kommer en Dag efter denne; der kommer en Dag, hvor den store Tromme buldrer i det socialdemokratiske Hovedkvarter og derfra ud over det ganske Land om, at disse Ministre ere faldne fra den rette Lære, ligesom alle de tidligere; ogsaa de have sveget deres Ord og Forpligtelser, og saa er det, at der, for at det arme Fædreland dog ikke skal staa helt uden nogen, til hvis Barm det kan kaste sig i Nødens Stund, dog maa være endnu et Hold af socialdemokratiske Politikere tilbage, som er Mænd, der ville staa ved deres Ord etc. etc. — Men det er af disse og mange andre Grunde nødvendigt at faa Klarhed.

Jeg skal slutte med til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) at rette et Spørgsmaal, der interesserer mig i høj Grad, det er dette: Vilde det ærede Medlem og hans Partifæller her i Salen stemme for Finanslovsforslaget, saaledes som det nu foreligger efter Vedtagelsen paa de enkelte Budgetter? Jeg indrømmer, at det kunde synes at være et dumt Spørgsmaal. Naar man støtter en Regering, er det mindste, man kan gøre, at stemme for det Finanslovsforslag, den forelægger. Jeg har i mange Aar her i Salen staaet i Opposition imod Ministerier — det var under Ministeriet Reëdz-Thott og Ministerierne Hørring og Sehested —, men der var aldrig nogen Tvivl indenfor Venstre om, at deres Finanslove stemte vi for, selv om vi vare i politisk Modsætningsforhold til dem; en Finanslov skulde vi jo have. Det er mildest talt det mindste Maal af Tillid,

man kan vise en Regering; det modsatte ikke at stemme for dens Finanslov, er en kolossal og udpræget Mistillid. Nu er det ogsaa meget muligt, at det ærede Medlem og hans Partifæller i Aar paa Grund af den for dem glædelige Forandring, der er sket med Ministertaburettens Besættelse, vilde tage en anden Stilling end tidligere. (Afbrydelse af K. M. Klausen). Jo, jeg har virkelig et Haab derom. Det vilde gøre mig overmaade ondt at se det briste, men man har jo saa mange Skuffelser i denne Verden. Jeg skal sige, hvorpaa jeg støtter mit Haab. Jeg støtter det paa en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ved tredie Behandling af Finansloven i Fjor. Det ærede Medlem udtalte den Gang: „Det er min Overbevisning, at hvis alle de, som naturligt høre sammen, alle de, som have økonomiske og politiske Interesser fælles, slutte sig sammen, vil deraf fremgaa et nyt Folketing, som vil give den kommende Finanslov et ganske andet Præg, og saa vil jeg haabe, at vi Socialdemokrater vilde kunne komme til at stemme for den.“ Nu er det ærede Medlem for gammel og erfarne Politiker til at tro, at selv om denne Sammenslutning af dem, som have økonomiske og politiske Interesser fælles, var sket i endnu større Maal og med endnu bedre Resultat end ved sidste Valg, at man saa derfor paa eet Aar — man mærke sig vel, at det ærede Medlem talte om næste Finanslov — skulde kunne blæse hele den bestaaende Samfundsordning over Ende som et nyt Korps af Jerichos Basunblæsere, at man skulde paa eet Aar kunne faa Militærlovene fuldstændig udryddede, naar der dog er et Landsting, hvor de Herrer tilsammen kun tælle en 5—6 Stemmer. Det kan det ærede Medlem aldrig have tænkt paa. Han maa have ment, at der ud af det næste Valg, hvis det gik, som han ønskede, vilde komme en Regering, som under Hensyn til det mulige og indenfor Mulighedens Grænser, altsaa ogsaa med Respekt for bestaaende Love, som det ikke i Mellemtiden var lykkedes at faa omstyrtede, vilde skabe os et Finanslovsforslag, som det ærede Medlem og hans Parti kunde stemme for. Nu er det, som bekendt, ikke saaledes, at Regeringen har forelagt en Række dybt indgribende Forslag, som vi andre ikke have kunnet slutte os til, naar undertages Lokomotivforslaget og Skyttebevillingen, som vel ikke kan være af saa epokegørende Natur, at det skulde kunne hindre det ærede Medlem i at stemme for Finansloven.